

Indenrigsministeren: Det ærede Afdelingsmedlem (S. E. Jacobsen) vilde helst see Lovforslaget indskrænket til alene at omhandle Banen under Litra a.; men da han ikke har anseet dette for gennemførligt, har han indskrænket sig til at foreslaae, at kun Banen under Litra b. skal udgaae. Jeg antager imidlertid, at det ærede Medlem, dersom det virkeligt, hvad jeg dog ikke haaber vil stee, skulde lykkes ham at faae Banen under Litra b. skudt ud, vilde blive fri ikke alene for denne Bane og for Banerne under Litra c. og d., men ogsaa tillige for Banen under Litra a., som han dog ønskede at holde paa; thi dermed vilde efter min Mening hele Lovforslaget falde. Jeg kan derfor paa ingen Maade støtte det ærede Medlems Forslag om, at Silkeborgbanen skal udgaae. — Naar det ærede Medlem endvidere støttede sin Formening om, at denne Bane ikke egnede sig til Vedtagelse, paa den Forandring, som i det andet Thing var foregaaet med Hensyn til Overslagssummen for samme, saa vil det ærede Medlem let see, at den samme Betragtning maatte føre ham til ogsaa at stemme mod Banen under Litra a., som han jo sætter Priis paa; thi ogsaa for den Banes Vedkommende ere meget betydelige Forandringer bleven vedtagne i Folkethinget. — Overhovedet vilde ingen af de foreslaaede Baner egne sig til Vedtagelse her, dersom det skulde være en afgørende Grund til ikke at gaae ind paa dem, at der er foregaaet mere eller mindre væsentlige Forandringer i Folkethinget med Hensyn til Bestemmelserne om Banernes Bygning. Dersom man — og det bør man idetmindste foreløbigt, indtil muligviis det ærede Medlems Forslag vedtages — fastholder, hvad der nu staaer i Lovforslaget, isølge hvilket Banerne under Litra a. og b. forsaavidt betragtes som en Enhed, som der for dem er opført en fælles Overslagssum og en fælles Byggetid, saa rammes i Virkeligheden ikke engang det ærede Medlems Bebreidelse; thi saa kan det ikke siges, at Byggeprisen for Silkeborgbanen er bleven for høi. Den samlede Sum, som nu er opført for begge Banerne, er omtrent 2,500,000 Rbd., medens den efter Regjeringens Overslag for begge Banerne var ca. 2,800,000 Rbd., det vil sige, naar Expropria-

tionsudgifterne fradrages paa det ene Sted, eftersom de ikke ere bragte med i Beregning paa det andet Sted. — Jeg maa saaledes bestemt fastholde Lovforslaget i det Omfang, hvori det nu foreligger. Jeg maa med Hensyn til Silkeborgbanen særligt gjøre gjældende, at den har sin ikke ringe Betydning. Ved den gjør man nemlig det første Skridt til at føre Jernbanen ind i den midterste Deel af Jylland. Jeg betragter denne Bane ingenlunde som en Silkeborgbane alene, end mindre som en Bane for Silkeborg Fabrik. Jeg betragter Silkeborg som den første Station paa en Bane ind til Midten af Jylland. — Jeg maa endvidere fastholde denne Bane, fordi det forekommer mig at være i høi Grad urigtigt endnu engang at styde Forslaget om en saadan Bane tilside. Det vil være den ærede Endringsforslagsstiller meget vel bekendt, at — jeg turde næsten sige — fra den første Tid af, at man har tænkt paa og talt om at bygge Jernbaner gennem Jylland, har netop Egnen omkring Silkeborg været trukken med ind deri; det vil ligeledes være det ærede Medlem bekendt, at der endogsaa har været givet Noget, der kunde kaldes et Løfte til denne Egn om, at den skulde blive trukken med ind i Jernbaneforbindelsen, forsaavidt nemlig tidligere Lovforslag have indbefattet denne Egn. Saa ofte som der senere er fremkommet Forslag om at gjøre Alvor; af at bygge en Bane til denne Egn, har man imidlertid hidtil altid svaret: Ja, det kan være meget godt, det kan være meget fornuftigt i og for sig med en saadan Bane, men lader os dog vente dermed. Man har bestandigt udfødt og udfødt Spørgsmaalet om den. Ikke alene paa Grund af dette Baneforslags Fortid og Historie, men ogsaa paa Grund af en saadan Banes virkelige Betydning og — kunde jeg vel sige — tillige paa Grund af den overordentlige Betydning, som en stor Deel af Repræsentationen tillægger den, anseer jeg det altsaa for urigtigt fremdeles at ville udføde Forslaget om den. Det er jo ikke første Gang, at jeg forelægger et saadant Forslag; det er vel nu omtrent 2 Aar siden, at et saadant Forslag af mig blev forelagt for Folkethinget. Dengang lød Repræsentationens Svar paa: Tiden er endnu ikke kommen; vi maae dog først være